

## Egy nap free ride La Grave-on

Felébreds. Lassan ráeszmélsz, hogy a Francia Alpok kellős közepén aludtál puha ágyadban. Kicsit még visszadőlsz, fejedre húzod inkább a takarót. Az agyadban viszont már motoszkál valami. Eszedbe jut, hogy mintha ma is lenne valami közös program. Ja tényleg, ma mentek síelni a pályákon kívülre, és a gleccserekre. Király!

Felkelsz. Társaid is már mocorognak az apartmanban. A fürdőszobából kijövet felcsapod a hűtő ajtaját és kiveszed a finom francia pástétomot. Szerencsére Józsi, aki minden nap 7kor pontban felébred, volt olyan jófej, és lement friss bagett-ért. Leültök reggelizni, amit egy jó teával öblítetek.

Öltözés előtt kiállsz az erkélyre. Egész jó idő van – állapítod meg hangosan. Ugyan van néhány felhő még az égen, de látszik, hogy hamar leküzdi őket a Nap.

Lassan elkészül az egész a társaság. Kifelé menet a tükörben megállapítod, hogy neked jól áll ez a stílus. Kibattyogsz az apartman elé, a friss levegőre. Meleged van, hirtelen úgy érzed túlóltóztél, ezért beraktok néhány pulcsit inkább a táskába. Már áll egy csapat a találkozó helyén, csatlakozol Te is hozzájuk. Van néhány ismerős arc, akivel vagy ide úton, vagy a buliban beszéltél.

Megjönnek a többiek is az apartmanból. A társaság egy része valami magas, havas, hegyről beszél, és hogy milyen jó lesz. Meg hogy figyeljünk majd oda, tartsuk be a szabályokat. Állítólag sok hó esett idén, kevés a gleccserszakadék... Mi? Mindegy. Inkább nem foglalkozol vele. Megtörlöd a szemüvegedet.

Elindul a csapat, úgy harmincan lehettek. Egyik lift után a másikba szálltok. Lehűl a levegő. Nem bánod, úgy is meleged volt. A kabinban mindenki sztorizik, kicsit izgul, vajon milyen lesz odafönn..

Felértek 3600m-re. Kicsúszol a csákányos felvonóból és beállsz a többiek mellé. Amerre a szem ellát hó és hegyek, felette a kék ég. Tőled balra a végtelenbe szakadó gleccsereket látsz hótakaróba burkolózni. Érzed, hogy akár arra is elindulnál olyan szép. Csak hát nem tudod, az a még soha nem járt út hova is visz...

Közben meg is jön egy ratrak, ami 2 hosszú kötelet húz. Beparkol elétek. Tíz perc alatt áthúzza a csapatot egy még magasabb helyre. Itt már semmi más nincs. Hó mindenütt, csipkézett, éles hegygerincek, magasból alá zúduló évezredek óta kővé fagyott gleccserek. El vagy varázsolva. Még mond pár szót a vezetőtök, de esélytelen hogy rá figyelj. Szólnak a többiek, hogy állítólag kicsit meg kell eresztetni majd az egyik résznél. Nem lesz gond! – mondod magadban.

Megkezdődik az első igazi csúszás. Néhány hosszabb ív után rájössz, hogy milyen jól is megy ez neked. Ahogy karcolod a havat finoman, pár centire süllyed be a léced éle. Ideális. Precízen irányítod mozgásodat, nagyon jó érzés.

Megáll a csapat. Újabb fejtágítás. Ne üssük el egymást, bla bla.. Most jön a nehéz szakasz, állítólag. És valóban. Leborít a csapat a végtelen hegyoldalon. Kicsit szoknod kell a mély havat, az elején be be csúszik egy két ügyetlen mozdulat. Vezetőtök igazi ínyenc, folyamatosan keresi a még érintetlen területeket. Lassan Te is kezded elkapni a ritmust. Hátraterhelsz néha, kiemeled a léced a fordulónál. Na ezért síelek! - magyarázod magadnak. Persze közben azonnal el is esel. Milyen jól esik. Mintha puha szivacsba ugrottál volna. Körülnézel. Csak fülíg érő mosolyokat látsz. Kurjongatva csúszik a csapat.

Kis házikó tűnik fel egy óra tiszta extázis után. Betértek. Az idős francia hegyi néninek megköszönöd házi főztjét és kiviszed magaddal a teraszra.

Minden csodálatos. Napozol, szemben veled a végtelen hó birodalma pompázik a tűző napsütésben. Boldogan hátradőlsz, becsukod a szemed, sütteted magad egy keveset.

Elnyom az álom. Már szinte nyálad is kicsordul, miközben valaki megütögeti válladat: Indulunk tovább! Hova tovább? - kérdezed egy mosoly mellett. Hisz ennél nincs jobb hely a világon...

Felmentek a kabinos lifttel ismét a gleccserekhez. Be van zsongva a társaság. Kiszállás után meghúzod a bakancsodat, kirugdosod a havat a kötésből, és már csúsztok is. Most a másik irányba indultok. Egy hatalmas hómezőre érkezel, amit korábban már néztél messzebből is. Óriási. Úgy érzed, mintha fél métert süppednének léceid a porhóba. Szedsz egy kis lendületet és elkezdesz kanyarogni. Kész vagy. El sem tudod képzelni, hogy ennél lehetne élvezetesebben síelni. A snowboardosok is őrült íveket húznak körülötted, ahogy felfekszik deszkájuk a hó tetejére.

Elhaladtok egy másik kis házikó mellett, de most csak pihenni áll meg a csapat. Hosszú még az út. 2000m szintkülönbséget terveztek csúszni egyhuzamban. Széles hegyoldalon mindenki saját íven halad. Van, aki balra kicsúszik, mert onnan egy hosszú még teljesen szűz részt nézett ki magának. Vannak, akik a folyosón mennek át, hatalmas sziklák között.

Leértek a növényhatárig. A vezető szerint le lehet csúszni egészen a faluig. Ha már idáig eljöttél, le is mész a többiekkel végig. Fákat kerülgettek, majd a végén egy kis patak partján áll meg a csapat. Mindenki boldog, elégedett. Aki éppen nem most szerzett élményeit osztja meg mással, az is mosolyog bajsza alatt.

Már 3 óra. Átsétáltok a régi La Grave-i kabinos lifthez, ami hosszú évtizedek óta hűen szolgálja a szabadság és hegyek szerelmeseit. 5km hosszan repít fel a hegyoldalon a felvonó. 3000m fölé érve még utoljára megcsodálsz a fenséges csúcsokat. Néhány fénykép erős zoom-mal a Mont Blanc-ra, majd indulás hazafelé, Les 2 Alpes irányába.

Lecsúszik a csapat a Pano bárig. Még tart a buli. Csirkének beöltözött angolok ropják a táncot, zöld hajú holland lányokkal. Furcsa látvány, érzés visszacsöppenni ebbe a világba.

Elmúlt 16.30, nincs már happy hour. Sebj, egy sört így is megszavazol magadnak. Szürcsölés közben elégedetten tekintesz a szemközti csúcsokra. Nyugtázod magadban: Ezért érdemes volt felkelni...

Bezár a bazár, elindul mindenki. Van még ezer méter szintkülönbség, amit le kell küzdeni hazáig. Nem esik nehezedre. A hosszú nap végén egy sör is a fejedbe szállt, és mivel növekszik a légnyomás, ahogy haladsz 3700 métertől 1700 mètér felé, telemegy a fejed friss oxigénnel. Szinte repülsz a pálya felett, csak a lábaid bírják!

Persze a legvégén még a feketén is le kell menni. Na itt azért már érzed az aznap megtett 5000m-es szintkülönbséget. A többiek a zöldpályán kerülnek, van aki lefelvonózik.

A felvonó aljában újra együtt a csapat. Folyt köv...